

The Impact of Institutional Social Capital on Societal Sense of Security in the Islamic Republic of Iran with an Emphasis on Police Social Capital

Saeid Koochi¹

Eskandar Safari²

Hadi Jamshidian³

Mohammad Shahmohammadi⁴

Type of article: A research paper taken from a doctoral dissertation

Received: 07/08/2024

Accepted: 13/12/2024

NAJA Strategic Studies Quarterly/Vol.9/NO.4 (serial 34)/Winter 2025*153-172

DOI:10.1022034/ssj.2024.103755

Abstract

Background and Objective: Experts believe that social capital is a crucial element for achieving security. This research aims to identify the extent to which institutional and national social capital affects the sense of social security across provinces in Iran, considering and controlling for police social capital.

Methodology: This is an applied and quantitative research study. The method involves secondary data analysis. The target population includes individuals over 18 years of age across Iranian provinces. The study examined a sample of 15,500 cases selected through random sampling in the primary source. Data collection was conducted using a questionnaire whose validity and reliability were confirmed through internal consistency tests. Structural equation modeling and LISREL software were used to test the hypotheses.

Findings: The dependent variable of the study is social security, measured using indicators such as personal safety, insecurity experiences, and the sense of security. The independent variable is institutional social capital, while police social capital acts as a mediating variable. Police social capital is measured using indicators such as trust in police, satisfaction with police services, responsiveness to needs, readiness to assist the police, police duty-consciousness, and police impartiality.

Conclusion: The findings reveal significant differences in security levels and social capital across provinces. Institutional social capital has a significant and uniform impact on both police social capital and the sense of security. However, police social capital has a stronger effect on the sense of security at the provincial level.

Keywords: Institutional Social Capital, Police Social Capital, Social Security.

1. PhD student in National Security, Faculty of Security, Higher National Defense University, Tehran, Iran, s.koochi@chmail.ir

2. Assistant Professor of Security Department, Faculty of Security, Amin University of Law Enforcement Sciences, Tehran, Iran (corresponding author), ssafarssafar498@gmail.com

3. Assistant Professor of Security Department, Faculty of Security, Higher National Defense University, Tehran, Iran, Jamshidian1341@gmail.com

4. Assistant Professor of Security Department, Faculty of Security, Higher National Defense University, Tehran, Iran, m.shahmohammai@sndu.ac.ir

راهبرد صیانت امنیتی همه‌جانبه از سازمان‌های پلیسی

^۱ سعید کوچی

^۲ اسکندر صفری

^۳ هادی جمشیدیان

^۴ محمد شاه‌محمدی

نوع مقاله: مقاله پژوهشی برگرفته از رساله دکتری

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۲۳

فصلنامه مطالعات راهبردی ناجا/سال نهم/ شماره ۴ (پیاپی ۳۴) - زمستان ۱۴۰۳: ۱۷۲-۱۵۳

DOI:10.1022034/ssj.2024.103755

چکیده

زمینه و هدف: پژوهش حاضر باهدف بررسی نقش صیانت امنیتی همه‌جانبه از سازمان‌های پلیسی انجام شده‌است. پس از تبیین نقش و جایگاه صیانت امنیتی همه‌جانبه در سازمان‌های پلیسی، دارایی‌های امنیتی و تهدیدات امنیتی و اصول حاکم بر صیانت امنیتی همه‌جانبه تحصیل شده‌است.

روش: پژوهش کاربردی حاضر دارای ماهیتی توصیفی - تحلیلی است که با رویکرد آمیخته انجام شده‌است. حجم جامعه آماری در بخش کیفی شامل ۱۳ نفر از نخبگان و در بخش کمی، شامل ۷۳ نفر از صاحب‌نظران است؛ بنابراین، در این پژوهش، روش نمونه‌گیری در بخش کیفی، هدفمند و در بخش کمی، به‌صورت تمام‌شمار است و در آن، از مصاحبه و تحلیل محتوای نظری مصاحبه‌ها، فیش‌برداری، آزمون‌های تحلیل عاملی و فریدمن استفاده شده‌است.

یافته‌ها: صیانت امنیتی همه‌جانبه در سازمان‌های پلیسی دارای ۵ بعد، ۱۰ مولفه و ۲۰۳ شاخص کلیدی در قالب اهداف مرجع صیانتی است.

نتایج: راهبرد صیانت امنیتی همه‌جانبه برای سازمان‌های پلیسی شامل حفظ سرمایه‌های سازمان پلیس یعنی کارکنان، سلاح و مهمات، اماکن و تأسیسات، فناوری اطلاعات و ارتباطات و اسناد و مدارک است که درمقابل تهدیدات امنیتی شامل جاسوسی، خرابکاری، اختلال در مأموریت و جرایم گروهی با پیش‌بینی، پیشگیری و شناسایی جای دارد تا امکان مقابله با آنها و صیانت امنیتی همه‌جانبه متصور باشد.

واژگان کلیدی: تهدیدات، امنیت، صیانت، پلیس.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

-
۱. دانش‌آموخته دکتری امنیت ملی، دانشکده امنیت، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران، s.koochi@chmail.ir
 ۲. استادیار گروه امنیت، دانشکده امنیت، دانشگاه جامع علوم انتظامی امین، تهران، ایران (نویسنده مسئول)، ssafarssafar498@gmail.com
 ۳. استادیار گروه امنیت، دانشکده امنیت، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران، Jamshidian1341@gmail.com
 ۴. استادیار گروه امنیت، دانشکده امنیت، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران، m.shahmohammadi@sndu.ac.ir

مقدمه

سازمان‌های پلیسی یکی از ارکان اساسی تأمین امنیت عمومی، تحکیم نظم و اجرای قانون و عدالت و از مهم‌ترین ارکان ثبات و سلامت نظام اجتماعی و سیاسی و تأثیرگذار در امنیت ملی کشورها است. این دسته از سازمان‌های انتظامی، نهادی هستند که در میان نهادهای حکومتی، بیشترین تماس و ارتباط را با آحاد جامعه داشته و مسئول تأمین امنیت و نظم عمومی به‌شمار می‌روند و وظایف متعددی را در باب ارائه خدمات انتظامی، پیشگیری از وقوع جرم، کشف جرایم و مقابله با مجرمین برعهده دارند. پلیس باتوجه به تعدد وظایف و مسئولیت از یک‌سو و گستردگی خدماتی بسیاروسیع در اقصی نقاط کشور ازسوی دیگر، از مهم‌ترین اهداف راهبردی گروه‌های تبهکاری، اشرار و قاچاقچیان و سرویس حریف محسوب می‌شود؛ ازاین‌رو، تنوع و گسترش مأموریت‌های محوله در تحولات سریع محیط امنیتی و تغییر شکل وقوع مخاطرات و آسیب‌پذیری‌ها باعث شده است تا سازمان‌های پلیسی، پیوسته در معرض بروز و ظهور وقایع ناگوار و غافلگیری ازسوی دشمن باشند و بدیهی است که این مجموعه مهم و ارزشمند، هیچ‌گاه از خطرهای تهدیدهای دشمن در امان نبوده و نخواهد بود؛ ازاین‌رو، بدون در نظر داشتن سرعت پرشتاب تحولات و دگرگونی‌ها و گسترش روزافزون فناوری‌های نوین در برخورد با مخاطرات امنیتی و آسیب‌های امنیتی، نخواهیم توانست به سمت صیانت امنیتی همه‌جانبه برای پلیس حرکت کرده و یا در حوزه پیشگیری از رخ دادهای امنیتی، برای ناکام گذاشتن برنامه‌های دشمن، حریفان و اتحاد شوم سرویس‌های امنیتی و مقابله با دسیسه‌های آنها، برضد سازمان‌های پلیسی، راهبردهای صیانتی را طراحی نماییم؛ بنابراین، لازم است که راهبردهایی کارآمد در این خصوص، طراحی و عملیاتی شود و روشن است که سازمان‌های پلیسی برای آگاهی و درک همه‌جانبه فرصت‌ها، تهدیدها و مخاطرات آینده به‌منظور پیشی گرفتن از این آسیب‌ها و تهدیدات امنیتی احتمالی و امکان ارائه پاسخ مناسب به آنها (کنش و واکنش به‌هنگام) و نیز به‌منظور برخورداری از صیانت امنیتی همه‌جانبه از سازمان خود، نیازمند راهبردهای صیانتی با رویکرد

همه‌جانبه امنیتی هستند؛ بنابراین، پرسش اصلی این پژوهش عبارت است از اینکه روش‌های صیانت امنیتی همه‌جانبه سازمان‌های پلیسی کدام‌اند؟

پیشینه

ایران‌دوست و همکاران (۱۴۰۳) در مقاله‌ای با عنوان «مرور نظام‌مند پژوهش‌های صیانت از کارکنان پلیس با روش فراترکیب» نتیجه گرفتند که آگاه‌سازی‌ها و کمیسیون‌های صیانتی، ارشاد کارکنان و انتشار پیام‌های صیانتی، آموزش‌های دینی و فرهنگ مشارکت‌جمعی و نیز توانمندسازی ساختاری، زمینه‌ای و رفتاری، چهار پیامد اصلی صیانت کارکنان است و در نتیجه، آگاه‌سازی، رویکرد ایجابی، استمرار توجیه و ارشاد کارکنان در معرض خطر، ترویج تفکر سیستمی، تهیه و نشر پیام‌های صیانتی، حفظ کرامت انسانی، آموزه‌های دینی و نقش فرماندهان متعهد و متخصص، سیستم ارتباطی اثربخش، نقش مراقبتی، ممانعتی و مقابله‌ای فرماندهان از مهم‌ترین مولفه‌های صیانت کارکنان به‌شمار می‌رود.

احمدی‌بالادهی و دستور (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان «بررسی تدابیر صیانتی در پیشگیری از وقوع جرم در فرماندهی انتظامی استان هرمزگان» به این نتیجه رسیدند که تدابیر صیانتی و مولفه‌های آن در پیشگیری از جرایم کارکنان اثرگذار است و عامل آگاه‌سازی، تهیه و نشر پیام‌های صیانتی به‌ترتیب، بیشترین و کمترین تأثیرگذاری را دارا می‌باشند.

قنبری و آتش‌برگ (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان «صیانت امنیتی کارکنان ناجا در فرمان‌ها و رهنمودهای فرماندهی معظم‌کل قوا»^(مدظله‌العالی) به این نتیجه رسیدند که در جمهوری اسلامی ایران، سازمان حفاظت اطلاعات فرماندهی انتظامی مأموریت دارد تا از فعالیت‌های براندازی، جاسوسی، خرابکاری، ایجاد و ترویج نارضایتی، نفوذ جریان‌های سیاسی و ایجاد اختلال در انجام مأموریت پیشگیری نماید و توجه به عوامل موثر و زمینه‌ساز احصاشده و برنامه‌ریزی لازم برای تقویت و تعیین کمیته اجرایی برای پیگیری آنها نظیر رفع موانع و عوامل بازدارنده و یا کاهش حداقلی اثر آنها در مجموعه فرماندهی انتظامی باتکیه بر توان و امکانات موجود، برنامه‌ریزی لازم برای مقابله با تهاجم فرهنگی دشمن

از طریق آگاه‌سازی به‌موقع و به‌روز، آشنایی کارکنان با آخرین شیوه‌های سرویس‌های اطلاعاتی دشمن برای جلوگیری از رخنه در اراده مسئولان و تصمیم‌گیران فراجا و سازمان و نیز برنامه‌ریزی لازم برای تبیین فعالیت‌های اطلاعاتی دشمن در دستور کار فراجا قرار دارد.

راسخی (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان «آسیب‌شناسی طرح جهادی صیانت» به این نتیجه رسید که فلسفه وجود سازمان حفاظت اطلاعات، پیش‌بینی و پیشگیری (ارائه اطلاعات نهایی، گزارش، خبر یا هشدار) است که به‌طور قطع، به تصمیم‌گیران محیط حفاظت‌شونده این توانایی را خواهد داد تا در راستای رفع تهدیدها و پیشگیری از جرایم کارکنان، تصمیمات درست، دقیق و به‌موقع اتخاذ نمایند.

اسماعیلی (۱۳۹۷) در رساله دکتری خود با عنوان «مدیریت راهبردی امنیت فضای سایبر نیروهای مسلح ج.ا.ا.» به این نتیجه رسید که شناخت نقاط ضعف، قوت، فرصت‌ها و تهدیدات امنیت زنجیره تأمین و تهیه و تعیین راهبردها و سیاست‌های صیانت از امنیت زنجیره تأمین صنعت دفاعی با استفاده از تدوین شیوه‌نامه‌ها، آیین‌نامه‌ها و مقررات پیشگیرانه، انجام اقدامات ایمن‌سازی از قبیل کنترل، نظارت، آموزش استقرار استانداردهای بومی حیطه‌بندی با استفاده از نیروی انسانی متعهد و جهادی در راستای تداوم و استمرار امنیت زنجیره تأمین صنعت دفاعی و انجام اقدامات صیانت امنیتی برای استمرار و تداوم امنیت و صیانت و منابع زنجیره تأمین، ضروری است.

قنبری (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «نقش صیانتی فرماندهان و مدیران نیروی انتظامی در کاهش جرایم کارکنان» به نقش صیانتی فرماندهان و مدیران این سازمان در کاهش جرایم کارکنان پرداخته است. در این پژوهش، به ناکارآمدی و تسلط ناکافی کارکنان بر حیطه وظایف و اختیارات قانونی، به‌عنوان بالاترین دلیل مبنی بر ضرورت اعمال نقش مراقبتی پرداخته شده است.

سیمپسون^۱ (۲۰۲۲) در مقاله‌ای با عنوان «آیا تخلف پلیس مسری است؟» با استفاده از تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که خطر سوءرفتار افسر پلیس با رفتار

نادرست شرکای موقت او در صحنه، مرتبط نیست؛ در عوض، خطر بیشتر سوءرفتار با رفتار نادرست گذشته، تمایل ویژه افسران، بافت محله گشت و در برخی از موارد، نژاد افسر مرتبط است؛ درحالی که تصدی گری بخشی، یک عامل کاهش دهنده به شمار می آید.

به طور کلی، اغلب پژوهش های پیشین، حول محور تخلفات کارکنان و پیشگیری از جرم کارکنان باتوجه به نقش فرماندهان است و موضوع الگوی صیانت امنیتی امری ناشناخته به شمار می رود؛ بر این اساس، نقطه افتراق و نوآوری پژوهش حاضر، ارائه یک الگوی صیانت امنیتی همه جانبه است.

مبانی نظری

صیانت: صیانت از نظر لغوی به معنی نگه داشتن، نگهبانی، حفظ، نگهداری و خویشتن داری است (دهخدا، ۱۳۳۰: ۳۹۵) و همچنین، به معنی مصون نگه داشتن داشته های فطری و معنوی و آموخته های ارزشی و دارای طبقه بندی و حفاظت از امکانات و شخصیت های کشوری و لشکری و معنوی و مراکزی که در این حیطه تعریف می شوند. ماده ۵ دستور کار صیانت فراجا (۱۳۹۹) نیز صیانت را عبارت از حفظ، نگهداری و نگه داشتن کارکنان در ابعاد انگیزه، اخلاقی، سیاسی، امنیتی، اقتصادی و مانند آن می داند. براساس سند راهبردی پیشگیری از وقوع تخلفات و جرایم در نیروهای مسلح (۱۳۹۸) صیانت کارکنان عبارت است از مجموعه اقدام هایی که هدف از آن، حفظ سرمایه های انسانی نیروهای مسلح با تقویت عنصر بازدارندگی درونی از طریق ترویج فرهنگ صحت عمل، ارشاد و آگاه سازی، توسعه امر به معروف و نهی از منکر و صیانت سیاسی کارکنان نیروهای مسلح است؛ بنابراین، در یک جمع بندی می توان گفت که صیانت در اصطلاح، عبارت است از تداوم بقا و اصالت موضوع با ایجاد شرایط و توانایی های لازم درون آن (کوچی، ۱۴۰۰: ۹۶).

امنیت: سازمان ملل متحد طی پژوهشی با عنوان «مفاهیم امنیت» به این نتیجه رسید که امنیت یعنی اینکه کشورها از سوی حمله نظامی، فشار سیاسی یا اقتصادی، هیچ خطری را احساس نکرده و بتوانند به شکل آزادانه رشد و توسعه خود را دنبال کنند (مرادیان، ۱۴۰۱: ۴). در فرهنگ علوم سیاسی، ذیل

واژه امنیت چنین آمده‌است: «امنیت عبارت‌است از اساس آزادی کشور در تعقیب هدف‌های بنیادین خود و نبود ترس و خطر جدی از خارج نسبت به منافع سیاسی و حیاتی آن». در فرهنگ اصطلاحات روابط بین‌الملل نیز این مفهوم بدین‌صورت تعریف شده‌است: «امنیت حالتی است که در آن، یک ملت بدون نگرانی از دست‌دادن تمام یا بخشی از جمعیت، دارایی یا خاک خود به‌سر می‌برد» (مرادیان: ۵).

پیش‌بینی: از نظر اصطلاحی، واژه پیش‌بینی، همان‌گونه که از مفهوم آن استنباط می‌شود، ناظر به آینده و مسائل و رویکردهای مربوط به آن است و عبارت‌است از تجسم یک موقعیت یا وضعیت در آینده. درحقیقت، منظور از پیش‌بینی، محاسبه، پیشگویی و پیشی‌گرفتن از بروز برخی از رویدادها در شرایط آتی است؛ به‌گونه‌ای که به مدیران و مسئولان کمک کند تا شرایط آینده را به‌خوبی درک کرده و برای مشکلات یا فرصت‌های پیش‌رو، چاره‌اندیشی کنند (احمدی، ۱۳۹۷: ۹۴).

صیانت امنیتی همه‌جانبه: به مجموعه اقدامات دستگاه‌های صیانت امنیتی برای خنثی‌سازی و مقابله با عملیات‌های امنیتی دشمن در زمان انجام مأموریت نیروهای مسلح گفته می‌شود. صیانت امنیتی، از دارایی‌های سازمان در قالب اهداف مرجع صیانتی به‌طورصددرصدی حفاظت کرده و از ایراد آسیب به دارایی‌های سازمان‌های پلیسی درمقابل تهدیدهای امنیتی و مخاطرات امنیتی صیانت می‌کند (کوحی، ۱۴۰۰: ۱۹).

امنیت داخلی: امنیت داخلی اصطلاحی است که درمقابل امنیت خارجی مطرح شده‌است و شاخص جداسازی آنها، مرزهای جغرافیایی است. بدین‌معنا، ایجاد وضعیت ایمن در تنوع جغرافیایی (ملت - کشور) در حیطه مطالعات و معادلات (امنیت داخلی) قرار دارد و ملاحظات خارج از آن که بر مطالعات و راهبردهای یک دولت در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی دلالت دارد، به امنیت خارجی اختصاص می‌یابد. با این تقسیم‌بندی، مشخص می‌شود که امنیت عمومی، بخشی از امنیت داخلی است که فقط روابط بین افراد، نهادهای مدنی و دیوان‌سالاری دولتی را شامل می‌شود. حال آنکه، امنیت داخلی، طیف متنوعی

از موضوعاتی همچون مسائل مرزی، هویت اجتماعی، گسست‌های اجتماعی و مانند آن را دربرمی‌گیرد. نظام‌های سیاسی برای حفظ و بقای خود نیازمند سه مولفه اقتدار، ثبات و انتظام هستند (مرادیان، ۱۴۰۱: ۳۶).

مولفه اقتدار عبارت‌است از قدرت مشروع به معنای نفوذ بر رفتار و اعتقادات دیگران که مستلزم برخورداری از حق فرمان‌دادن است. نظام‌ها از طریق تعریف و عملیاتی‌نمودن مولفه‌های قدرت شامل مشروعیت، هویت، مشارکت، نفوذ و توزیع، اقتدار خود را تحکیم می‌بخشند. مولفه ثبات، ناظر بر وضعیت تعادلی است که نظام سیاسی میان وضعیت موجود (داشته‌ها) و نیازها (منافع) ایجاد می‌کند. این وضعیت مستلزم شناخت لایه‌های اجتماعی و توزیع دوسویه قدرت از بالا به پایین و از پایین به بالا و نیز مدیریت تقاضا و مطالبات افراد و گروه‌های جامعه است. نتیجه این وضعیت در حوزه‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و نظامی، حمایت و مشارکت مثبت افراد جامعه و درنهایت، ثبات نظام سیاسی خواهد بود. وقتی نظام‌ها نخواهند یا نتوانند به مطالبات و تقاضاها پاسخ دهند، چرخه ثبات آنها مختل می‌شود (مرادیان، ۱۴۰۱: ۳۷).

تهدید: تهدید عبارت‌است از هرچیزی که بتواند ثبات و امنیت را در یک کشور به خطر اندازد و تهدیدات، منافع ملی را هدف قرار می‌دهند (علیخانی، ۱۳۹۷: ۱۶۷). درواقع، تهدید عبارت‌است از تمامی عوامل و پدیده‌هایی که معمولاً در خارج از سازمان وجود دارند (مانند قابلیت‌ها و توانمندی‌ها، نیات و اقدامات حریف، رقیب و یا دشمن بالقوه و بالفعل) که می‌توانند مجموعه را به مخاطره انداخته و از رسیدن به اهداف موردنظر جلوگیری و یا انجام موفقیت‌آمیز مأموریت را مختل کنند (سند راهبردی پیشگیری از وقوع تخلفات و جرایم در نیروهای مسلح، ۱۳۹۸: ۸).

آسیب‌پذیری: کلیه نواقص و کاستی‌هایی که جنبه داخلی دارند و از ناحیه درونی به تضعیف ضریب امنیتی ساختار می‌پردازند، آسیب‌پذیری خوانده می‌شوند و نیز آن دسته از ضعف‌هایی که با به‌کارگیری قوت‌ها و فرصت‌ها، از بین نرفته و موردشناسایی و بهره‌برداری دشمن قرار می‌گیرند، به‌طوری‌که تهدید و هجوم خود را بر آن متمرکز می‌کنند. این ضعف‌ها، نقاط آسیب و

خطوط شکست مجموعه و یا سازمان محسوب شده و سبب کاهش توان و تضعیف اراده و نایل شدن به هدف‌ها می‌شوند (سند راهبردی پیشگیری از وقوع تخلفات و جرایم در نیروهای مسلح، ۱۳۹۸: ۹). به زبان دیگر، نقاط ضعفی که زمینه به‌فعلیت‌رسیدن خطرات را فراهم کرده و موجب تضعیف یا از بین رفتن مقدرات و توانایی‌های یک نهاد، موسسه یا سازمان در انجام کار می‌شود را آسیب‌پذیری گویند؛ بنابراین، آسیب‌پذیری خروجی آسیب است (قنبری و آتش‌برگ، ۱۴۰۰: ۲۲).

حفاظت: مجموعه اقدام‌ها و تمهیداتی که موضوع‌های حفاظتی را در برابر تهدیدها و خطرهای بالقوه و آسیب‌پذیری‌ها و نقاط ضعف مربوط حفظ می‌کند (کوچی، ۱۴۰۰: ۹۲).

جرایم امنیتی: جرایمی از قبیل جاسوسی و خرابکاری و فعالیت‌های براندازی، عضویت در گروه‌ها و احزاب غیرقانونی، فعالیت در احزاب و گروه‌ها و دسته‌جات سیاسی قانونی، ایجاد نارضایتی در مجموعه، اخلال در مأموریت و مانند آن، جزو جرایم امنیتی قلمداد می‌شوند که در خصوص این نوع از جرایم، به سبب نوع مسئولیت و مأموریت امکان ارتکاب آنها توسط کارکنان فراجا وجود دارد (طلایی، ۱۴۰۱: ۹۰).

جرایم شبه‌امنیتی: جرایمی که ظاهر جرم، ماهیت غیرامنیتی دارد و در شمار ذکرشده در تعریف جرایم امنیتی قرار نمی‌گیرد ولی ارتکاب آن در جامعه موجب افزایش احساس ناامنی عمومی می‌شود. تبعات این نوع جرایم می‌تواند بستر ساز جرایم امنیتی باشد. برخی از جرایم شبه‌امنیتی عبارتند از سرقت مسلحانه و راهزنی، قاچاق سلاح و مهمات، گروگان‌گیری، جعل اسناد و اوراق، قاچاق مواد مخدر، خرید و فروش میراث فرهنگی، قاچاق انسان، قاچاق مشروبات الکلی و مانند آن (طلایی، ۱۴۰۱: ۹۱).

جرایم غیرامنیتی: به جز موارد پیش گفته و مواردی که در قانون با عنوان جرم امنیتی ذکر شده است، سایر افعال یا ترک افعالی را که در قانون برای آن مجازات تعیین شده است، با عنوان جرایم غیرامنیتی شناخته می‌شود. کارکنان فراجا با توجه به برقراری ارتباط مستمر با افراد ناهنجار در اجتماع، همواره

در معرض تهدید از ناحیه این جرایم قرار دارند. جرایم غیرامنیتی می‌تواند زمینه‌ساز و بستر بروز جرایم امنیتی در درون فراجا باشد؛ بنابراین، یکی از اهداف دشمن، اشاعه فساد در پیکره فراجا و ایجاد جو بدبینی و نارضایتی و اخلال در مأموریت با گسترش جرم در این نهاد است. برخی از جرایم غیرامنیتی عبارتند از رشا و ارتشا، اختلاس، اخاذی، کلاهبرداری، تدلیس در معاملات دولتی، اخذ پورسانت در معاملات دولتی، خیانت در امانت، پول‌شویی، جرایم سوءاخلاقی و منافی عفت مثل زنا، لواط، قوادی و مساحقه (طلایی، ۱۴۰۱: ۱۸۶).

جاسوسی: عملیات پنهان دسترسی به اطلاعات و داده‌های ارزشمند حریف، دشمن و مانند آن را که براساس طراحی اطلاعاتی پنهانی انجام می‌شود، جاسوسی می‌نامند (نظام جامع حفاظت اطلاعات ن.م، ۱۳۹۵: ۵۹).

خرابکاری: مجموعه اقداماتی که نتیجه آن، دربرگیرنده تهدید یا آسیب برضد منافع داخلی و خارجی باشد، خرابکاری می‌گویند (نظام جامع حفاظت اطلاعات ن.م، ۱۳۹۵: ۵۹).

نارضایتی: نارضایتی در اصطلاح، عبارت‌است از واکنش منفی کارکنان به ضعف‌ها، نقص‌ها، عیب‌ها، شرایط اقتصادی، مدیریتی، رفتاری، چگونگی اجرای مقررات، اعمال سلیقه‌ها، بی‌عدالتی، تبعیض، باندبازی، پارتی‌بازی، ضعف‌گرایی، بداخلاقی، عدم پرداخت و احقاق حقوق، محدودیت‌ها، نارضایتی‌ها و مانند آن که در سازمان دیده می‌شود. این امر اغلب بر اثر اعمال مقررات و روش‌ها یا عملکرد اجزای سازمان است که ناشی از عیوب و نواقص موجود بوده و سبب بروز مشکلات و ناخشنودی برای بخش‌هایی از افراد سازمان یا جامعه شده و تبعات منفی در قبال سازمان را به دنبال دارد (طلایی، ۱۴۰۱: ۱۱۱).

کشف: پی‌بردن اولیه به وجود هرگونه فعالیت یا ارتباط پنهان و غیرمجاز را کشف می‌گویند. براین اساس، کشف یعنی آشکارسازی شکل و نحوه فعالیت‌های پنهان و روابط، ارتباطات طولی و عرضی شبکه مربوط و سایر ویژگی‌های ماهیتی و انگیزی آن (طلایی، ۱۳۹۸: ۷).

خنثی‌سازی: اتخاذ تدابیر و روش‌های مناسب برای پیشگیری و مقابله با

عوامل حریف به‌منظور کاهش یا از بین بردن نتایج سوء ناشی از فعالیت‌های غیرمجاز برضد سازمان خودی است (طلایی، ۱۴۰۱: ۱۲۱).

الگوی مفهومی پژوهش

شکل ۱. الگوی مفهومی پژوهش

روش‌شناسی

پژوهش کاربردی حاضر دارای ماهیتی توصیفی - تحلیلی است که با رویکرد آمیخته انجام شده است. حجم جامعه آماری در بخش کیفی شامل ۱۳ نفر از نخبگان و در بخش کمی نیز شامل ۷۳ نفر از صاحب‌نظران است؛ بنابراین، در این پژوهش، روش نمونه‌گیری در بخش کیفی، هدفمند و در بخش کمی، به‌صورت تمام‌شمار است و در آن، از مصاحبه و تحلیل محتوای نظری مصاحبه‌ها، فیش‌برداری، آزمون‌های تحلیل عاملی و فریدمن استفاده شده است.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی

داده‌های جمعیت‌شناختی با استفاده از مقیاس‌های اسمی برای مواردی مانند سن پاسخ‌دهندگان، میزان تحصیلات، سطح فرماندهی یا مدیریتی، سابقه خدمت، جمع‌آوری و به‌شرح جدول‌های زیر مورد تحلیل قرار گرفته است:

جدول ۱. توزیع فراوانی میزان تحصیلات

تحصیلات	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی
دکتری	۲۱	۲۹/۱۶	۲۹/۱۶
دانشجوی دکتری	۱۵	۲۰/۸۳	۵۰
کارشناسی ارشد	۳۱	۴۳/۰۵	۹۳/۰۵
کارشناسی	۵	۶/۹۴	۱۰۰
جمع کل	۷۲	۱۰۰	

مطابق خروجی جدول ۱، ۲۱ نفر دکتری، ۱۵ نفر دانشجوی دکتری، ۳۱ نفر کارشناسی ارشد و ۲ نفر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی هستند و لازم به ذکر است که یک عدد از پرسش‌نامه‌ها عودت نشده است. نمودار فراوانی آن به شرح زیر است:

جدول ۲. آمار توصیفی سابقه فرماندهی یا مدیریتی

سابقه	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی
کمتر از ۱۰ سال	۵	۶/۹۴	۶/۹۴
۱۰-۲۴ سال	۳۸	۵۲/۷۷	۵۹/۷۲
۲۵-۳۵ سال	۲۹	۴۰/۲۷	۱۰۰
جمع کل	۷۲	۱۰۰	

مطابق خروجی جدول ۲، ۸/۷ درصد از پاسخ‌دهندگان معادل ۵ نفر، کمتر از ده سال؛ ۳۸ نفر معادل ۷۴/۵ درصد، بین ۱۰-۲۴ سال؛ و ۲۹ نفر معادل ۶/۱۷ درصد، بین ۲۵-۳۵ سال دارای سابقه فرماندهی یا مدیریتی هستند. نمودار فراوانی آن به شرح جدول ۳ است:

جدول ۳. جامعه آماری پژوهش

نام رده	ستاد فراجا و س.ع	فاتب	شرق استان تهران	غرب استان تهران	ساحفا فراجا	حفا فاتب	حفا شرق استان تهران	حفا غرب استان تهران
جامعه آماری	۲۰	۱۰	۵	۵	۳۰	۱۰	۵	۵
تعداد کل جامعه آماری: ۹۰ نفر								
تعداد نمونه جامعه آماری با استفاده از جدول مورگان: ۷۳ نفر								

منبع: محقق ساخته

یافته‌های تحلیلی و استنباطی

تحلیل محتوای نظری و جمع‌بندی نظرات مصاحبه‌شوندگان

پس از تحلیل محتوای نظری پرسش اول مبنی بر «به نظر شما مهم‌ترین مبانی و اصول حاکم بر صیانت امنیتی همه‌جانبه سازمان پلیس شامل چه مواردی می‌شود؟» با مصاحبه با ۱۳ نفر از خبرگان فراجا، اشباع نظری حاصل و پاسخ‌دهندگان، قانون اساسی کشور و دستورکارها و اسناد بالادستی صادره را به عنوان مبانی و اصول حاکم بر صیانت امنیتی همه‌جانبه سازمان پلیس برشمردند.

در خصوص پرسش دوم مبنی بر «به نظر شما مهم ترین ابعاد صیانت امنیتی همه جانبه فراجا شامل چه مواردی می شود؟» پیش بینی، پیشگیری، کشف، شناسایی و خنثی سازی و مقابله به عنوان ابعاد صیانت امنیتی همه جانبه برای سازمان های پلیسی برشمرده شدند.

در خصوص پرسش سوم مبنی بر «به نظر شما مهم ترین تهدیدات صیانت امنیتی همه جانبه سازمان های پلیسی شامل چه مواردی می شود؟» جاسوسی، خرابکاری، اختلال در مأموریت، مفاسد و جرایم شبه امنیتی و غیر امنیتی شبکه ای و گروهی به عنوان مولفه های صیانت امنیتی همه جانبه سازمان پلیس برشمرده شدند.

تحلیل های استنباطی مرتبط با گویه های پرسش نامه

در قسمت نخست، به کمک فنون آمار استنباطی، به بررسی تأثیر ابعاد (پیش بینی، پیشگیری، کشف، شناسایی و خنثی سازی) بر صیانت امنیتی همه جانبه از کارکنان سازمان های پلیسی پرداخته شده است و برای این منظور، ابتدا به بررسی چگونگی توزیع داده های به دست آمده به کمک پرسش نامه برای سنجش طبیعی یا غیرطبیعی بودن پرداخته شد و سپس فرضیات مطرح شده مورد آزمون قرار گرفت که نتایج به شرح زیر است:

H0: توزیع داده های متغیرهای پیش بینی، پیشگیری، کشف، شناسایی و خنثی سازی طبیعی است.

H1: توزیع داده های متغیرهای پیش بینی، پیشگیری، کشف، شناسایی و خنثی سازی طبیعی نیست.

جدول ۴. بررسی توزیع داده های متغیرها

آزمون	متغیرها	میانگین	انحراف معیار	مقدار K-S محاسبه شده	سطح معناداری	نتیجه آزمون
کولموگوروف - اسمیرنوف	پیش بینی	۴/۱۲۴	۰/۴۶۲	۰/۱۸۹	۰/۲۴۵	طبیعی است
	پیشگیری	۴/۷۲۳	۰/۵۴۴	۰/۱۷۲	۰/۱۹۶	طبیعی است
	کشف	۴/۳۳۷	۰/۴۵۶	۰/۱۸۶	۰/۲۵۸	طبیعی است
	شناسایی	۴/۲۲۸	۰/۵۲۲	۰/۱۸۹	۰/۲۳۲	طبیعی است
	خنثی سازی	۴/۷۴۸	۰/۴۱۷	۰/۱۹۶	۰/۲۳۲	طبیعی است
	صیانت امنیتی همه جانبه	۴/۳۵۷	۰/۴۳۲	۰/۱۷۷	۰/۱۷۴	طبیعی است

جدول ۵. جمع‌بندی ضرایب مسیر به کمک آماره آزمون تی یک‌نمونه‌ای

متغیرهای مستقل	متغیر تابع	نمونه‌های اصلی	میانگین نمونه	انحراف معیار	مقادیر تی آماره	سطح معناداری	نتیجه
پیش‌بینی	صیانت امنیتی همه‌جانبه سازمان پلیسی	۰,۱۷۵	۰,۱۶۷	۰,۰۴۱	۱۲,۱۹۸	۰,۰۰۰	تأثیر دارد
پیشگیری		۰,۲۶۸	۰,۲۷۰	۰,۰۲۷	۱۱,۵۴۰	۰,۰۰۰	تأثیر دارد
کشف		۰,۱۶۶	۰,۱۲۴	۰,۰۳۸	۱۱,۰۵۸	۰,۰۰۰	تأثیر دارد
شناسایی		۰,۳۰۲	۰,۲۲۴	۰,۰۲۸	۱۳,۲۲۹	۰,۰۰۰	تأثیر دارد
خنثی‌سازی		۰,۲۵۸	۰,۱۵۰	۰,۰۱۹	۱۲,۳۲۳	۰,۰۰۰	تأثیر دارد

مطابق خروجی جدول ۵، چون سطح معناداری کمتر از مقدار خطای استاندارد ۰,۰۵ به‌دست آمده‌است، بنابراین، فرض H1 مورد تأیید است. این بدان معناست که متغیرهای مستقل یادشده بر صیانت امنیتی همه‌جانبه کارکنان سازمان پلیسی تأثیر دارند. همچنین، در تحلیلی جداگانه، به بررسی اولویت‌ها و رتبه‌بندی مولفه‌ها به‌لحاظ تقدم و تأخر تأثیرات آنها پرداخته شده و اولویت‌بندی با استفاده از آزمون فریدمن انجام گرفته‌است. برای این منظور، فرضیاتی به‌شکل زیر تدوین و سپس مورد آزمون واقع شد:

H0: اولویت تأثیر مولفه‌ها بر صیانت امنیتی همه‌جانبه از کارکنان پلیس یکسان است.

H1: حداقل اولویت دومولفه به‌لحاظ تأثیری که بر صیانت امنیتی همه‌جانبه از کارکنان پلیس بر جای می‌نهد، با هم متفاوت است.

جدول ۶. آزمون رتبه‌بندی میانگین مولفه‌ها بر صیانت همه‌جانبه از کارکنان پلیس

ردیف	شاخص	میانگین رتبه‌ای
۱	پیش‌بینی	۵,۴۳
۲	پیش‌گیری	۵,۴۱
۳	کشف	۵,۳۸
۴	شناسایی	۵,۳۲
۵	خنثی‌سازی	۴,۹۹

براساس خروجی جدول ۶، چون سطح معناداری بیشتر از میزان خطای ۰/۰۵ به‌دست آمده‌است، فرض H1 مورد تأیید قرار نمی‌گیرد و فرض مخالف آن پذیرفته می‌شود. این بدان معناست که اولویت همه مولفه‌ها یکسان است و از

نظر میانگین تأثیری که بر صیانت امنیتی همه‌جانبه از کارکنان پلیس دارند، با هم تفاوت معناداری ندارند. اختلافات جزئی رتبه میانگین تأثیر مولفه‌ها از بیشترین به کمترین در جدول بالا نمایش داده شده‌است.

ارزیابی الگوی کلی ساختاری (الگوی درونی) صیانت همه‌جانبه

پس از ارزیابی جداگانه ابعاد الگوی اندازه‌گیری و تأیید پایایی و روایی الگو، می‌توان به ارزیابی الگوی ساختاری پرداخت. از معیارهای مختلفی برای ارزیابی الگو استفاده می‌شود. برای بررسی برازش الگوی ساختاری پژوهش حاضر، اولین و اساسی‌ترین معیار، ضرایب معناداری Z یا همان t -values است. در نرم‌افزار پی. ال. اس. این ضرایب با استفاده از دستور بوت‌استرپینگ^۱ محاسبه می‌شوند. اندازه ضریب مسیر، بیانگر قوت رابطه بین دو متغیر پنهان است؛ به علاوه، باید به علامت جبری ضریب مسیر نیز توجه کرد. در این پژوهش، برای به‌دست‌آوردن تی آماری نیز از آزمون بوت‌استرپ با ۵۰۰ تکرار استفاده شده‌است.

بحث و نتیجه‌گیری

با نگرش کلی بر وظایف انتظامی و امنیتی در سازمان‌های پلیسی، می‌توان از گستردگی تهدیدات و آسیب‌های امنیتی پیش روی این سازمان‌ها آگاه شد. بدیهی است که پلیس، هیچ‌گاه از خطرهای و تهدیدهای سازمان‌های تروریستی، مافیایی و تبهکاران سازمان‌یافته در امان نبوده و نخواهد بود؛ براین اساس، هدف کلی از انجام پژوهش حاضر، رسیدن به راهبردهای صیانت امنیتی همه‌جانبه از سازمان‌های پلیسی است. این پژوهش نسبت به پژوهش‌های پیشین، در پرداختن به صیانت امنیتی از جمله پژوهش ایران‌دوست و همکاران (۱۴۰۳)، دغدغه‌های مشترکی درخصوص صیانت از کارکنان دارد؛ اما از نظر روش و نوع یافته‌ها با آنها متفاوت است. احمدی بالادهی (۱۴۰۰) سعی نموده‌است تا تدابیر صیانتی و مولفه‌های آن در پیشگیری از جرایم کارکنان را بررسی کند و می‌توان گفت که پژوهش وی با پژوهش حاضر بسیار متفاوت است؛ چراکه

1. Bootstrapping

پژوهش موردنظر، فقط به بحث مولفه‌های پیشگیری از جرم کارکنان فراجا پرداخته‌است و پژوهش حاضر به‌دنبال ارائه الگوی راهبردی صیانت از فراجا است. قنبری و آتش‌برگ (۱۴۰۰) نیز در پژوهش خود، سعی در ارائه صیانت امنیتی از کارکنان فراجا نموده‌اند؛ اما این پژوهش نیز جدا از مشترکات با پژوهش حاضر، به‌دنبال ارائه الگوی صیانت امنیتی همه‌جانبه نبوده و در آن، فقط بعد کارکنان موردتوجه بوده‌است. راسخی (۱۳۹۹) از نظر موضوعی، طرح جهادی صیانت را آسیب‌شناسی نموده‌است که از نظر نوع، محتوا و یافته‌ها بسیار با پژوهش حاضر متفاوت است. اسماعیلی (۱۳۹۷) نیز به صیانت از چرخه تأمین نقاط قوت، فرصت‌ها و تهدیدات پرداخته‌است که با پژوهش حاضر بسیار متفاوت است. قنبری (۱۳۹۵) در پژوهش خود، به نقش صیانتی فرماندهان و مدیران این سازمان در کاهش جرایم کارکنان پرداخته‌است که هیچ اشتراکی با پژوهش حاضر ندارد؛ چراکه در پژوهش حاضر، محقق به‌دنبال ارائه الگوی راهبردی صیانت امنیتی همه‌جانبه از فراجا است. سیمپسون^۱ (۲۰۲۲) در پژوهش خود، سعی نموده‌است تا با استفاده از تحلیل داده‌ها نشان دهد که خطر سوءرفتار افسر پلیس با رفتار نادرست شرکای موقت او در صحنه، مرتبط نیست و در عوض، خطر بیشتر سوءرفتار با رفتار نادرست گذشته، تمایل ویژه افسران، بافت محله گشت و در برخی از موارد، نژاد افسر مرتبط است؛ که این پژوهش نیز از نظر نوع، روش و یافته‌ها با پژوهش حاضر متفاوت است. بنابراین، نوآوری و دستاوردهای خاص علمی در پژوهش حاضر در الگوی ترسیم‌شده، بیان‌گر آن است که فراجا می‌تواند با استفاده از ابعاد و مولفه‌های این الگو، از توانایی آگاهی‌یافتن و درک همه‌جانبه فرصت‌ها، تهدیدها و مخاطرات آینده به‌منظور پیشی‌گرفتن از آسیب‌ها و تهدیدات امنیتی احتمالی و امکان پاسخ مناسب به آنها (کنش و واکنش به‌هنگام) به‌عنوان یکی از «قوه‌ها» برخوردار شود.

پیشنهادهای

باتوجه به یافته‌های پژوهش و اصالت هوشمندسازی برای صیانت از توانمندی‌ها و ظرفیت‌های پلیس - یعنی کارکنان، سلاح و مهمات، اماکن و تأسیسات، فناوری اطلاعات و ارتباطات و اسناد و مدارک - پیشنهادهای صیانتی زیر ارائه می‌شود:

۱. حوزه کارکنان: فرماندهان، مدیران و کارکنان، از دانش کافی برای به‌کارگیری سامانه‌های هوشمند و فناوری‌های نوین برخوردار شوند و در این راستا باید مبادی ذی‌ربط برنامه‌های منسجم و مداومی را ارائه کنند؛
۲. حوزه سلاح و مهمات: نظارت بر مراکز نگهداری سلاح و مهمات پلیس باید به‌صورت هوشمند و مبتنی بر سامانه‌ها و فناوری‌های هوشمند باشد و این مهم در دستور کار فرماندهان و رده‌های پشتیبانی قرار گیرد؛
۳. حوزه اماکن و تأسیسات: بخش‌های ستادی و فرماندهی پلیس باید به‌صورت هوشمند و سامانه‌ای فعالیت کند؛ بنابراین، به‌کارگیری سامانه‌ها و حفاظت فیزیکی هوشمند برای این ساختارها باید در دستور کار قرار گیرد؛
۴. حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات: روش‌های نوین امنیت شبکه برای صیانت از هک و نفوذ مدّ نظر قرار گیرد؛
۵. حوزه اسناد و مدارک: صیانت امنیتی از اسناد و مدارک در برنامه‌های آگاه‌سازی کارکنان مدّ نظر قرار گیرد.

سپاسگزاری

این مقاله برگرفته از رساله دکتری پژوهشگر است و تاکنون از هیچ‌گونه حمایت مالی برخوردار نشده است. نویسندگان بر خود لازم می‌دانند تا مراتب سپاسگزاری خود را از دانشگاه عالی دفاع ملی و همه خبرگان ارجمندی که با ارائه نظرات ارزشمند خود پژوهشگران را در انجام این پژوهش یاری کرده‌اند، اعلام دارند.

فهرست منابع

- ایراندوست، مجید؛ جزینی، علیرضا؛ استرکی، اکبر. (۱۴۰۳). مرور نظام‌مند پژوهش‌های صیانت از کارکنان پلیس با روش فراترکیب. نشریه علمی مطالعات راهبردی ناجا، ۹(۱)، ۱۳۵-۱۶۴.
- doi: 10.1022034/ssj.2024.103024
- اسماعیلی، کیوان. (۱۳۹۷). الگوی راهبردی صیانت امنیتی فضای سایبری ن.م. تهران: دانشگاه عالی دفاع ملی.
- احمدی، صادق. (۱۳۹۷). الگوی راهبردی صیانت از امنیت زنجیره تأمین صنعت دفاعی. [رساله دکتری تخصصی]. دانشگاه عالی دفاع ملی.
- احمدی بالادهی، دستور، علی. (۱۴۰۰). بررسی تدابیر صیانتی در پیشگیری از وقوع جرم در فرماندهی انتظامی استان هرمزگان. نشریه مطالعات حفاظت و امنیت انتظامی، ۳(۶۰)، ۴۵-۶۳.
- http://spaps.jrl.police.ir/article_97790.html
- دلاور، علی؛ کوشکی، شیرین. (۱۳۹۴). روش پژوهش آمیخته. تهران: انتشارات ویرایش.
- دهخدا، علی. (۱۳۴۱). فرهنگ لغات دهخدا. تهران: دانشگاه تهران، موسسه لغت نامه دهخدا.
- راسخی، افشین. (۱۳۹۹). هشداردهی در ترسیم محیط امنیتی. تهران: دانشگاه علوم انتظامی امین.
- علیخانی، علی؛ هدایتی، علیرضا. (۱۳۹۷). روش پژوهش کاربردی در اطلاعات و امنیت ملی، چاپ سوم. تهران: موسسه چاپ و انتشارات دانشگاه اطلاعات و امنیت ملی.
- قنبری، حبیب؛ آتش‌برگ، علیرضا. (۱۴۰۰). صیانت امنیتی کارکنان ناجا در فرمان‌ها و رهنمودهای فرماندهی معظم کل قوا. تهران: مرکز مطالعات راهبردی ساحفافراجا.
- قنبری، حبیب. (۱۳۹۵). نقش صیانتی فرماندهان و مدیران نیروی انتظامی در کاهش جرایم کارکنان. تهران: مرکز مطالعات راهبردی ساحفافراجا.
- طلایی، رضا. (۱۳۹۸). حفاظت اطلاعات عمومی. تهران: معاونت پیشگیری امنیتی ساحفا فراجا.

- طلایی، رضا. (۱۴۰۱). بررسی و تهدیدات امنیتی. تهران: معاونت تربیت و آموزش ساحفا فراجا.
- کوچی، سعید. (۱۴۰۰). صیانت از خانواده کارکنان ناجا. تهران: ساحفا فراجا.
- موسوی، سید یوسف. (۱۳۹۰). آگاه‌سازی حفاظتی. تهران: معاونت نیروی انسانی ساحفا فراجا.
- دفتر سیاست‌گذاری و نظارت راهبردی حفاظت اطلاعات نیروهای مسلح. (۱۳۹۵). نظام جامع حفاظت اطلاعات نیروهای مسلح. تهران: دفتر سیاست‌گذاری و نظارت راهبردی حفاظت اطلاعات نیروهای مسلح.
- مرادیان، محسن. (۱۴۰۱). مبانی نظری امنیت. تهران: دانشکده علوم و فنون فارابی.
- Simpson, C. R., & Kirk, D. S. (2022). Is Police Misconduct Contagious? Non-trivial Null Findings from Dallas, Texas. *Journal of Quantitative Criminology*, 1-39.14.

